A°. 1844.  N°. 25.

MAANDAG DEN 26sten FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 Februarij 1844.

(6709) Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben gewend, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven; als:

1°. H. G. ROUX en J. F. FROUIN als Executeuren in den Boedel van wijle L. C. J. H. KLINT, voor de Slavin *Wilhelmina*; aankomende dien Boedel.

2°. M. NOB, voor de Slavin *Mietje*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al de genen welke vermeenen mogten redenen van oppositien te hebben, opgeroepen, om binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 Februarij 1844.

(6701) WILLEM ALEXANDER SCHMIDT heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 23sten dezer, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. E. Babson, naar Boston; lading: 324 vaten Melassie.

Idem, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, naar Berbice.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksels uit de laatste Hollandsche Couranten.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM.

Bij besluit van 9 December, gecontrasigneerd door den minister van Kolonien, heeft Z. M. goedgevonden te bepalen:

Art. 1. Telkens wanneer dit in het wederkeerig belang van het Rijk en van deszelfs Overzeesche Bezittingen noodig zal zijn, zal Onze Minister van Kolonien Ons het voorstel doen, om in den Raad van State te roepen, een of twee buitengewone staatsraden, te kiezen uit de met verlof alhier aanwezige ambtenaren van Nederlandsche Indie.

Art. 2. Voor de tijdelijke bestemming hierboven bedoeld, zullen alleen bij Ons in aanmerking kunnen worden gebragt, ambtenaren, die laatstelijk gedurende minstens twee jaren op eene lofwaardige wijze in Indie hebben vervuld een der voorname ambten van het algemeen bestuur, of hebben uitgeoefend het hoogste burgerlijke gezag in eene der groote territoriale afdeelingen van Nederlandsch Indie.

Art. 3. De aldus door ons benoemde buitengewone staatsraden zullen, gedurende den, in elk geval, te bepalen tijd, ontzentwege, door onzen secretaris van staat, vice-president van den Raad, van State geroepen worden, om in dien raad zitting te nemen, telkens wanneer hij zal beraadslagen, hetzij over de finantien van het rijk, hetzij over zaken, waarbij de koloniale belangen meer bepaaldelijk zijn betrokken.

Art. 4. Wanneer gewigtige maatregelen, de W. I. Kolonien betreffende, in overweging zijn, zal Onze Minister van Kolonien Ons het voorstel doen, om op dezelfde wijze in den Raad van State te roepen, eenen met de belangen dier kolonien bekenden Staatsraad in buitengewone dienst.

Afschriften van het tegenwoordig besluit, hetwelk zal worden opgenomen in het *Staatsblad*, zullen worden verleend aan de onderscheidene hoofden der departementen van algemeen bestuur en van den Raad van State tot informatie en narigt.

BELGIE.

BRUSSEL.

De berigten uit onze nieuwe Belgische kolonie te St. Thomas luiden niet ongunstig. Zie hier onder anderen een uittreksel van eenen brief van den Heer Tielemans, die als doctor derwaarts gezonden is, aan zijne familie:

ST. MARIE, *5 September*. »Ik neem de gelegenheid te baat, om u eenige regels te schrijven. De man, die u dezen brief zal overhandigen is mijn kok geweest; sedert lang door eene ernstige ziekte aangetast, verlaat hij het land met eenige kolonisten, die zich verbeeld hadden dat zij in Amerika drinkend en slapend den kost zouden vinden. Ziedaar de ware reden van hun terugkeeren. Wij hebben hier volstrekt geen luijaards of dronkaarts noodig. Geloofst niets van wat zij u van het land zullen kunnen vertellen. Ik voor mij, ik kan niet anders dan herhalen, dat het uitmuntend is en niet ongezond, voor wie er geregeld wil leven. Het is buiten kijf dat wij de drie eerste jaren met vele moeijelijkheden te worstelen zullen hebben, maar is dit, ook in Europa, niet veeltijds het lot, hebben wij daar onder anderen niet met het gure jaargetijde te kampen, terwijl men hier aanhoudend zomerweder geniet, hetgene ik voor mij, ver boven de winter van ons klimaat verkies. Voor een luijaard is het overal te koud of te warm."

— Door een der gemeente-raden is onlangs aan het stedelijk bestuur mededeeling gedaan van het volgende door hem ontdekte voorval, behoorende tot die veelvuldige sluikerijen, tot welke de restitutie van regten voor te Brussel gefabriceerde, maar ten verbruike uitgevoerd wordende bieren aanleiding geeft.

Een brouwer had een' grooten wagen met eene menigte tonnen met bier van de eerste kwaliteit doen beladen, en zich daarmede aan het kantoor van het octrooi aangemeld, om dit bier door de commiesen te doen proeven en er het paspoort voor te erlangen, waarop hij de restitutie van regten zou kunnen bekomen.

Terwijl de commiesen met het proeven bezig waren, deed hij aan zijne brouwerij een' tweeden, in alles aan den eersten gelijkende, wagen, met een gelijk getal tonnen laden, maar de tonnen, in plaats van met bier, met water uit de Senne vullen. Deze wagen stond aan den hoek van eene eenzame straat te wachten, en op het daartoe gunstige oogenblik werden de beide wagens behendig van rigting verwisseld; die met bier keerde naar de brouwerij terug, en die met water ging de stad uit en voor denzelven werd de restitutie der regten ontvangen.

Ter gelegenheid van deze mededeeling heeft de Heer Gendebien gezegd, als eene daadzaak, voor welker echtheid hij konde instaan, daarbij te kunnen voegen, dat de stad Bergen insgelijks een regt van restitutie vastgesteld hebbende, hetwelk meer dan 27 jaren was toegepast geworden; het ten gevolge eener gedane verificatie gebleken was, dat dit regt aan de stad het dubbel van het daarvoor geinde had gekost, terwijl de, daarbij betrokkene partijen verklaard hadden, dat, bijaldien zij niet bevreesd waren geweest, al te opentlijk misbruik te maken van het voordeel van het sluiken, zij nog veel meerder winst zouden hebben kunnen maken, maar dat zij onderling de afspraak hadden gemaakt, om van die restitutie-gelden niet anders voor zich zelve te behouden dan de wedergoedmaking van zekere algemeene onkosten, en dat het overige steeds gestort was geworden in eene algemeene kas, waaruit het bedrag jaarlijks uitgedeeld werd onder de werklieden, die er pleister-partijtjes voor aanlegden.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 24 December.

Men is zeer nieuwsgierig de uiterste wils-bepalingen te kennen, welke de overledene Graaf van Nassau ten aanzien zijner buitengewone nalatenschap, zal hebben gemaakt. Men zegt dat reeds van vroegere tijden een testament bestaat, hetwelk echter na den dood zijner eerste gemalin, vervolgens bij zijn tweede huwelijk, en daarna nog eens in den laatsten tijd belangrijke veranderingen heeft ondergaan.

FRANKFORT.

Het dagblad *Ungar* verhaalt, dat Frans Liszt binnen kort een zeer vreemsoortig geschenk van zijnen vriend, graaf Alexander Teleky, ontvangen zal. Toen namelijk de graaf in Munchen van Liszt afscheid nam, vroeg hij hem, wat hij uit zijn vaderland ten geschenke wenschte te ontvangen, waarop Liszt schertsende antwoordde: »een' klein Zigeunerjongen." In Pesth aangekomen, zond de graaf terstond naar Debreczin, waar hij den zwartsten, kroeshartigsten, maar ook tevens den muzikaalsten Zigeunerjongen liet uitzoeken. Sarai Joska — zoo heet de zwarte — is reeds in Pesth, en wacht maar, dat zijn geborduurd wambuis en zijne geregene broek gereed zijn, om zich welvoegelijk voor zijnen nieuwen meester te vertoonen. Wie weet, of onze geniale Liszt geen' kleinen Paganini uit hem maakt, en of deze Hongaarsche grap voor den armen onderloozen knaap niet eenmaal eene goudmijn wordt. Zooveel is zeker: Sarai Joska is een Zigeunergenie in miniatura; hij speelt ieder stuk, dat hij eens gehoord heeft, naauwkeurig na.

ADVERTISSEMENTEN.

Mans-, Jongens en Kinderhoeden, zijde dito dito, Italiaansche Stroohoeden met dubbelde randen. — Heeren-, Dames-, Jongens en Meisjes Schoenen, Laarzen en Pantoffels. — Een aantal Provisien als:

Boter, Z. M., Komijne- Zwitsersche- en Limburger Kaas, Westphealsche Hammen, Paterstukken, Ossenhaasjes, Bilstukken, Brunswijker Worst, gerookte Tongen, gerookt en Pekelspek, gezouten Vleesch, Worst, Saucijsjes, Rolpens, Paling, Zalm, Haring, Anchovisch, Zuurkool, Roodekool, Bloemkool, Andijvie, Spercie en Snijboonen, Bessensap, Branbozen Azijn en Siroop, Sirop de Punsch, Marosquino di Sara, geconfijte Bramboren en Kersen Gelée, Moutarde de maille, Engelsche Mosterd, Kerry Powder, Pruimedanten, Amandelen, Rozijnen, Alkmaarder en Perel de Gort, bruine en witte Kandij, Aardappelen, Engelsche Stoomzalm in blik, Ossen- en Kalfschijven, dito dito Rollades, dito dito Carbonade en gehak.

Banket en Suikergoed, Peperment, Deventerkoek, Utrechtsche Theerandjes, Tafel en Haagsche Beschuit, blikken Schildpadsoep, groente dito, Ragout Doperwten, Tuinboonen, Peulen, Kalfs poulet, Sardines. — Tabak, Snuif, Havana en ordinaire Sigaren — Oxhoofden witte Princesse Bier, Seltzerwater, Genever in fusten en kelders, Brandewijn, versche TUINZADEN, HAVER, VERFWAREN en OLIEN; en veel meer andere *GOEDEREN.*

(6700)

Zonderling Doodvonnis,

Voltrokken aan een legerhoofd der Arnauten, in September 1843.

(Ontleend aan de *Gazette des Tribunaux* van 18 November 1843.)

De staatkundige en maatschappelijke organisatie in Albanie is zoo zeer afwijkende van alle, in de overige Europesche landen, aangenomen zeden en gebruiken, dat het hoogst moeijelijk is, er eenig denkbeeld van te geven; ook zelfs wanneer men een der minst beschaafde stammen van Azia of van de binnenlanden van Amerika tot vergelijkingspunt met deze Turksche provincie zou willen nemen; geen wonder dus, dat de wijze van regtspleging in Albanie mede geheel van alle elders aangenomen vormen afwijkende is; thet volgende moge er ten voorbeeld van strekken.

Na de beroerten en onlusten gestild te hebben, aan welke ten tooneele had gestrekt het Albanische gebergte, de gewone verblijfplaats dier verschrikkelijke Albanesen, soldaten van zoo pittoresk kostuum, met korte om de beenen wapperende rokken, die zoo langen tijd, onder den beruchten *Ali Tebelen*, bijgenaamd den *Leeuw* van Janina, de schrik der Osmanlis en der Grieken zijn geweest, kwam *Hajradin-Pacha*, een voornaam officier in dienst van de Verheven Porte, zich in de vlakte van Prizrene nederslaan, om er eene werving van reguliere troepen te doen, hetgene hij zich verbeelde het best te zullen gaan in dit gedeelte van het land, waar de Arnautische ruiters van den stam der Guèques woonachtig waren.

Het was in de dagen van September ll. dat hij Prizrene militaire bezette, aan het hoofd van een korps van 2000 ruiters, ondersteund door twaalf stukken geschut.

Maar de roode ruiters (benaming van de Gueqsche ruiters, uit hoofde van hunne roode, rijk met goud geborduurde uniform) schenen niet geneigd den Turkschen bevelhebber rustig zijne zending van werf-officier te laten volbrengen. *Isdris-Bey*, uit de stad van Piet, de magtigste en roemrijkste van al de Arnautsche bey's, riep onverwijld al zijne landgenooten, tot welk geloof, of tot welke secte zij ook mogten behooren, bij een, en in een oogwenk zag men Muzelmannen, Afgewekenen, Roomsch Katholijken, in een woord, al wie er zich op beroemde, Arnautisch bloed in de aderen te hebben, te zamen stroomen onder de vaan van dit krijgshaftig opperhoofd, wiens oproeping voor hen een onweerstaanbaar bevel was geweest, want welke verdeeldheid er ook onder hen moge heerschen, zij slaan dadelijk de handen in een, zoodra het er op aan komt, den algemeenen vijand te bestrijden.

Het gevolg van deze heldhaftige geestdrift was, dat de reguliere troepen van den Sultan weldra verdreven werden uit Voulchyber, Poistina, Paeles en de geheele vlakte van Prizrene; maar alvorens de stad te ontruimen, deed de grootambtenaar van het Turksche rijk de voornaamste ingezetenen voor zich komen, om hun, bij eene aanspraak, van de geheel vaderlijke en welwillende bescherming van den Padischah te verzekeren en hem te nopen, al hunnen invloed tot het doen bedaren der volksgisting aan te wenden; ten slotte zijner aanspraak bestempelde hij *Isdris Bey*, die afwezend was, met de benaming van den braafsten en dappersten der Arnauten. Het was juist diezelfde *Isdris* Bey, die het bevel over de stad op zich moest komen nemen.

Na dit plegtig afscheids-gehoor werd er nog bovendien, op last van *Hajradin* pacha, door de Imans, met luider stemme in de moskeën uitgeroepen: » Ware geloovigen, verbant alle vrees. *Isdris*-bey, de braafste, en dapperste der Arnauten, de leeuw van het Islamismus, die getrouw aan zijn geloof en getrouw aan den Padischah is, de roemruchtige *Isdris*-bey zal weldra in uw midden verschijnen; eerbiedigd hem, want er bestaat geen Arnaut, wiens roem van dapperheid, zoo ver als de zijne geklonken heeft; den Padischah is zulks niet onbewust en deze zal niet in gebreke blijven, dien oorlogsman, *den dappersten der Arnauten*, naar verdiensten te beloonen."

Zoo wel de aanspraak als dit uitroepen werd gerigt tot de bevolking van Prizrene waarvan het meerendeel uit Arnauten bestaat.

Zoodra nu *Hajradin* Pacha met de Turksche troepen de stad had ontruimd, kwamen de grijsaards of ouderen der Arnauten bijeen en spanden zij eene vierschaar tot het spreken van regt. De oudste, die als zoodanig het voorzitterschap bekleedde, nam het woord en stelde den raad het volgende vraagpunt voor.

» Is het onder de Arnauten veroorloofd te erkennen, dat een hunner braver en dapperder dan de overigen is?" — » Neen! was het eenparig antwoord van al de leden der vierschaar. Al de Arnauten zijn braaf en dapper, en braaf en dapper in gelijken graad; er kunnen er zich onder hen bevinden, die magtiger of rijker dan anderen zijn, maar die braver, die dapperder zijn, dit nimmer; allen zijn even dapper en braaf, want allen zijn Arnauten." — » Hoe derhalve te handelen met eenen Arnaut, die door onze vijanden zelve voor den braafsten en dappersten onder de Arnauten wordt verklaard?" — » Wij moeten ons van hem ontslaan."

Zonder langer dralen wordt nu, met eenparige stemmen, het doodvonnis tegen *Isdris*-bey uitgesproken en wordt er een man aangewezen, tot het voltrekken van het bloeddorstig vonnis van deze vreemdsoortige vierschaar.

Den volgenden dag deed de aldus veroordeelde *Isdris*-Bey, aan het hoofd van een korps van vijfduizend ruiters, zijne plegtigen intogt in de stad. Fier op zijne magt, zijne schatten en zijne dapperheid droomde dit ijverzuchtig legerhoofd welligt alree voor zich den titel van Koning van Albanie, of voor het minst den schitterenden rang van den beruchten *Ali-Tebelen*; maar ter naauwernood is hij de poort binnengereden, of een man stapt met vasten tred voor zijn paard en grijpt het bij den toom.

Die man was eenvoudig een herder; maar, even als *Isdris* Bey zelf, een Arnaut, en mitsdien, zoo als die titel hem het regt daartoe gaf, van het hoofd tot de voeten gewapend. — » *Isdris* Bey," dus sprak hij den nieuwen gouverneur aan; » men beschouwt u, als den dappersten der Arnauten; maar onder ons bestaat er geen dapperste, want alle Arnauten zijn dapper."

Na deze woorden haalt hij een pistool uit zijnen gordel, spant den haan en legt koelbloedig aan op *Isdris*-Bey. Het schot gaat los, en in het hart zelf doodelijk getroffen, stort de magtige Bey van zijn paard en wentelt hij in het bebloede stof.

De ruiters trekken hunne zwaarden en werpen zich op den herder, gereed hem in stukken te houwen; maar deze, zijne koelbloedigheid behoudende, roept hun toe: » Laat af, het is op last van de vierschaar der Ouderen, die mij tot het voltrekken van het vonnis gekozen heeft, dat ik hem gedood heb." — De ruiters hebben den herder zich ongemoeid laten verwijderen. De vierschaar der Ouderen heeft vermeend, het volk bekend te moeten maken met hare beweegredenen, tot het slaan en verkiezen van de wijze van uitvoering van haar vonnis tegen *Isdris*-beij, en geheel het volk heeft slechts eene stem gehad tot het uitbrengen van deszelfs gelukwenschingen aan de vierschaar der Ouderen, van den dappersten der Arnauten te hebben doen ter dood brengen.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.